

לען מילא נמי כי נטורי וילגא
בקויל נקעה נמי סטו וכוי מכם
דעתני ותבונת פלוני לצעי ויחסל
לכפריס לג' נכרמן וולכל להMRI
מוחם פלוני מדקההמר מלמדת פנימ

תמיון ימי יכפֵּן וגַּר דְּלָמָּה בְּלֹבֶּה בְּקִמְּנִים גְּפֻטוּרָה

דריך חלופו מהי דליהמך עלה נמאנר
דמיי הכל מפוץ קורלו וכבר רכז חליינור
לען פטרר רגנן חלון מכיכן דקווונט
בן דקווונט בן דקולד מיעיס לדרכו נא
ולא ויל' לאיינו דליךן בן מר לנטען

מוכם לפניו מדקחמו מלמדלו מני
נמי כי כסדריהם:

א) אפילו הוא קורא זכר: ח וכן אם האם רווצה על ביצים שאינן שלה פטרו. ודוקא עוף דעלמא אבל קורא נקבה שרוובצת על ביצים שאינם שלה חייך לשלה והרמביים כתב אפילו בכל אם שרוובצת על ביצים שאינם שלה חייך לשלה אלא שאינו לוקה והכי מסתברא: ט (ל) ואמ מטלית או יטן בגפי נזעה מעוף אחר או ביצים מזרות מפסיק ביןיה لكن או שיש סדרי

ונתנו לנו עליון גלגול נמי'ם
וטפכ'ר לפrect פ'יך וזה דכני'ם דרכ'י
כלצנ'ן קמ'ה דרכ' הילג'ו לו כלצנ'ן
מתה'יםין למי'ק סנד'ן כלצנ'ן מהר'ה ד

קְרֵבָה וַיַּעֲשֶׂה קְמִינָתָה יְהָה
לְלֹא כְּכַיְרָךְ דְּפָסְטָן לְיָה
נְקוּרָה נְקָנָה פְּטוּר וְדָלָה וְלִזְבָּחָה
לְלִנְגָּה דְּלִיטָה מְלִיטָה דְּמִמְיָצָה
בְּוֹנָה וּמְמִילָה דְּנְקָנָה יוֹתָר
וְכוֹי כָּל טָבוֹר וּטוֹבוֹן שִׁיבָּה וּמְלִיטָה
קְמָמִי לָה וּמְמִילָה נְקוּרָה וּמְלִיטָה
קְרֵבָה דְּמִינְשָׁיָה יְהָה נְלִיטָה וּנְלִיטָה
כָּכְבָּה נְמִי מִינְשָׁיָה לְיָה נְקוּרָה
דָּהָה מְלָכָה לְמִתְשָׁיָה דְּמִמְיָצָה
מִינָה כָּל טָבוֹר וּטוֹבוֹן שִׁיבָּה
לְלִיטָה מְלָכָה נְמִיכָמִיס קְמִינָה
דְּנְקָנָה מִיְצָה כְּדִילָם וּמְלִיטָה
לְלֹא מְפָטָטָן הָרָה זֶה וְזֶה
בָּין נְקוּרָה נְקָנָה בָּין צְבָלָה
כְּכַיְרָךְ מְלֹא דְּפָטָן הָרָה זֶה
בָּן דְּפָטָן גְּרָמָמִיס וּמְכָבָד
דְּנִמְיס דְּבָקָה נְאָזָבָה מְלִיקָה
מָה שְׁאָזָבָה מִתְּיוֹקָן פְּלִין
מְפָקָן דְּנְגָה סִלְמָה
וְאָמָמָתִית וּכְרָה פְּלִין
קְרֵבָה וְלֹא מְלָכָה וּמְגַמָּה
לְוָמָר כָּה מְלִיה מְקָמִי מִי
צְמָלָה מִן נְמִיעָה לְמִיחָר כָּה

סכל למל סנקין פשיטומת לרמ ט ואמ מטלית וכגמי נזחה נטול

ספרייה זו אוסף של כרכי יוצרים מילויים סטטיסטיים למשך מחקרים סטטיסטיים.

חודשי הנחות

הויבאות והארונות

ששותם. ובמרדו עבי ר' יוסטיה, ותביעה שפטין בספק היה שם ר' יוסטיה: **כ**) בפ' שבדמיון פרשה הגירסא יאמ' משליח (או נזח' עזיז' והסfine הפרשנה שיש לומר "או נסוי יונת". ובזרוס קניינברג הגירסה בפרשנה "או נסוי (ונזח' עזיז')": **כ**) כתוב השין (כס'יך יי') בשם העסן י' יתרכזן ליטל התהנתנים בלבד והענין כפושי אבל בחודשי הרשכ' א' כתוב שעלולוין בצי עוף טמא ואע' בכדיין עזיז'וינוין' וכו' ואיזייש שפטין ברשי' וכו' סקן מספטע דברי הסור והרבב' וכו'.

הו. מושפטים יוציאו לפועל את החלטת מושפטים מוסמך מטעם ממשלה. יא. היהת מושפט על החקן אם בנסיבות נוגעך בכאן חייב

פרק י

(בג) שחש קצח צורה סטטונית. נג"ל וקהל מפלוטויס: (כג) ואם לא שלח איננו לזכה. לדענו של קובלן קווים נוגדים מי מהרין כיוון דיחלו שכך לאו מפליי קリン מיה נון ולנו נזכרן מו דלמהין כיוון דכלו למשיג השמיטו ולו יופטטו ולנו נקחנה לאו נזכר נטמנה ונס' ג' עלה טלה בקן וכורו. מלמדיי וונגה וולן כמיג יונכט האל מל מוקס גענין ציגע נון מילמייך רוגטן: (כד) אם בנטה נונגטען בקן וכורו.

הגהות והערות

הכשים שנוצרו הטור ברםכ"ס היהת "שות מקצת סימנה" ולא כבל נושא הרכבים וככ"ה לעיל בסמוך "שות מקצת טמים". וכותב הט"ז שישכת למלעתה היה האם שדר בלביצים. יש"ש חולין פ"ד סי' ה: כה) ב"ה גם בכדים שם עוזין כלב"ם שהאריך בכאור השאלת, יוושבה: כו) והגר"א בכאור (סיק טו) הוודך לילג שגורסתו במרוא היהת כז': כו) כתוב

• 1000 •

הוּא בָּרוּךְ

כט) כתוב הכתוב שם יוספר מושעה נודמן לו כבדר וככינו شهر בגמורת רומי אומתניאן נורו ומשני וכבר בזעגמן מן הצד וככפורה שרב רביון לקמן בספק שאם היהת בצד החקן וככיניה נוגעתה בהן מצדך פטור מלשלוחך. עיין בסוף (סיק יב) שישיב קושיתא אלו: [...] כי' ברוב הרופאים. בספרו שבדפייר ב' ה' פורשנה ובדרפס שולינוי ובהלט פרחיה בצד היגייניסטי 'אם נוגעת' ואין אנטזיט. ובדרפס ואדי אל חיל'יארא גיריסא 'אם נוגעת':

קמא: שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

רבי חייא ובו רבי אושעיא משבשתה היא
ולא תותבו מינה כי מדרשא דלמא אינה
בכלל מלכות ארבעים תנייא ^{ת"ש} דתני
ד' אושעיא ור' חייא ^{א'} לא תשוב ושב ^{ב'} לא
תתכלח וכלה ישן בכלל מלכות ארבעים
דרבנרי רבי יהודה שמע מינה טעמיה דרכיו
הודה משומך קסבר לאו שנתקע לעשה לךין
עליו ולמא החם הינו טעםDKSCBR^c התזוב

אי כרבנן משחח ואינו לכך.
וילם הוא מי למיימל דסבד קיימו
אי קיימו סיילך נוקה ומיטל
ולילנץ לדען:
אי הכי אמאית אסורת מושום
גולד. מפלוכת נקוף כסוחן
(כ"מ דף קב):
הדרן עלך שיילוח הקן

גנחות הב"ח

גליון הש"ס

תפסה נגידיה. ע

ורה א/or השלט
כבי קצ'ר קצ'ר
ודן ישבחת עמו
לה לא חשש
תנו לנו לוח
קצת יפה ייה לסייע
וילדייך בכם
פושה בידך:
(ונס כ, ט)

קג'ארכם את קץ
לעכט לא חכל
שוד לנצח ולבך
צורך לא חיקוק:
[ויקרא ט ב]

אָנָי יְיָ אֱלֹהִים:
[וְקַרְאֵ בָּם, י]

וְהַרְבָּת יָמִים:

וְרָבֶת בָּבָן, וְ
שְׁעִירַבָּם רֹעֵי עַל
מִשְׁלָחֵי רְגֵל הַשְׁׁמִינִי: וְשִׁיעָה לְבָבָן
כִּי יָקְרָא קָן צְפָנָה
בְּרוּךְ בְּנֵיד בְּכָל
עַל הַאֲרֵן אֲפָרָחָה
בְּכִזְבִּים וְהַאֲסָרָבִים
הַאֲפָרָחִים אוֹ זָהָב
צִים לֹא תַּחַק תָּא

מעקרא משמעו א"ל רビנן לרבashi ת"ש⁽⁶⁾ לא תותירו ממנה עד בקר וגוי באש תשרופו בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה לומר לך שאין לך זכות עליו דברי ר' יהודה ש"מ טעמא דר' יהודה משום דקסבר⁽⁷⁾ שלח מעיקרא ממשע ש"מ א"ל רב אידי לרבashi מתני נמי דקא דקANTI הנטיל אם על הבנים ר' יהודה אומר לך ואין משליח ואי ס"ד טעמא דר' יהודה לאו שnitak לעשה לךין עלייך לך ומשלח מביע ליה ורלמא הכי קאמר במתני אין נפטר עד דמלקין ליה עד כמה משלהה אמר רב היהודת א"כ ר' יהודה מהתח ידו במא משלהה רב הונא אמר ברגליה רב יהודה אמר באגפיה רב הונא אמר ברגליה דכתיב⁽⁸⁾ משלהי גבל השור והחמור רב יהודה אמר⁽⁹⁾ באגפיה דרא נפיה ניניה⁽¹⁰⁾ והוא דגיניהו לנפה ושלחה ואח"כ⁽¹¹⁾. תפשעה נדרה רב יהודה א"ל זיל רבי לה גרפיה ושלחה כמאן אי כר' יהודה לך ואין משליח אי כרבנן משלהו ואון לךין לעולם כרבנן⁽¹²⁾ ומכת מרומות מרובנן ההוא דאתא לקמיה דרבא א"ל תימה מהו אמר לא ידע הא גברא דעוף טהור חייב לשוחח אמר ליה רלמא חרוא ביצה הוא דרומייא אמר ליה הא ידע לך מהתניתין היא אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת חייב לשלה שלחה ואהדר לה רבא פרטסטקי ותפסה וליחסוש לחשרא כלא אחר יד⁽¹³⁾ ת"ר יוני שוכב ווינו עלייה חייבות בשלוחו⁽¹⁴⁾ ואסורים מטעם גול מפני דרכיו שלום ואי איתא להרא דאמר ר' יוסי בר ר' חנינה חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו קרי כאן⁽¹⁵⁾ כי קרא פרט למזומנים אמר⁽¹⁶⁾ רב ביצה עם יציאת רוכבה הוא דאחייב בשלוחה מקנא לא קני עד דתപול לחצרו וכי קתני חייבות בשלוחה מקמי דתפול לחצרו אי הכא כי אמא אסורים מטעם גול אלמים ואיבעית אמא לעולם אביצה וביצה כיוں גנפיך לה רוכבא דעהיה עלייה והשתא דאמר רב יהודה אמר רב אסורה לוכות בלביצים שהאמ רוכצת עלייהן שנאמר⁽¹⁷⁾ שלח את האם והדר הבנים תקה לך אף' הימא ע"ג דנפלו לחצרו כל היכא דאייהו מציז כי חצרו נמי זכיא וכל דיקא דאייהו לא מציז כי חצרו נמי לא זכיא ליה אי הכי אמא אסורים מפני ררכבי שלום אי דשלחה גול מעילא הוא אי דלא שלחה שלוחי בעי בקמן בר זליי בר סימון אקנוי פירות שבכו לרב יהודה אתה לקמיה דשמעו אל⁽¹⁸⁾. זיל טרוף אקן⁽¹⁹⁾ דליתגנבו וקנינהו למאן אי למקנא לך נינהו ליה בסודר אי ביום טוב

יב. מלוק פירס המורה שלם בוכן
עם איטה לדר' יוסי וכו'. כס"ק פירין לא: יציאת רובה. דlus גן מדס ומונע לתוך כבאי מטללה נייחת וככל יה ונכח עיינ' נעלם מקמי דחפון לחכמי לנו מושון חוו: אי היבי. דלן קנמה ח'רוו: אמא אסורת משום גו. וופילו מפני דרכי לוס ובלג עדיין מגן גלים הו: ומפני אפנן. דרכי צלוס דקלמר הפיינו על הלא נעלמה יט מסוס דרכי צלוס: ואבעית אימא קיטים משולרי געל השוואתם אביזרים. דהינו על חמן הפיינו מסוס חזן כלון טוחל ווינס נומחה למופטה גל סמלה לעמצע געל האונך עלה וטינו שמקונות עס כלוקט חכל משביליס סוח מקומות דערמיה עליין ווינס נמי דלן קנה לו חילו מסוס דרכי צלוס מירח ליילם: (ג) לוכות. פצחו ידו מהת הלא ולוחז נכס כל קנייס דסקפלר וכייש קלי לייא: והשתא דאמר רב יהודה בו. מתחמל מליית לוחומת ממןין פפיו ילהם כולם ולט מתקפה לגרני יומי נרני חנייה דלן מושון קוח וחינעם נצילות מסוס נילא חורונא זמת צלע עמדת הלא לילא מטהיטיהם ווילך על פי צנפלה חמץ גל קנמה חמוץ דליאן דסוא עטמו סח שיא כלון גל קיס יכול להזקיך ^(ד) כל חמוץ נמי גל גני זילא ווילן וזה מושון: אי היבי אמא אסורת מיטום גו' משום דרכי שלום.ומו גל: אי דשלהה. קודס דסחיק נס כי נימח ח'רוו נגען סניט ווגל מעילן זומן ווי דלן צלהה כירך קוח יכול לטעלם ננייס הטע ניגן חילו לילא דנטנו בקטן. לדלו נר צלות קוח ווי דלן צלהה כירך קוח ננון עדגר ונטן מהת הלא נגול מעילן יכול חילו ניגן דיליך סימר ולט דרך ל'וקו: וגדר ממחה ווילר קפנן נר דרכי צלוס הו: ה'ג' ח'רוו צל קען קוינט לאחויר מפני דרכי צלוס: ערירות שובכו. פלוטויס וויליס: אתה לך קמיה דשלאו. لكمן מפלצת מה' היונטיך לייא למצע: טרווף אקן. כס'ך נידך על רקע: להנגבזה. מירלטן ווילטן מפלצת ווילטן מה' מייניא ומלי' מסדר לייא: לא מא. הגבשה וו' נמה: אי ל'טקהן. צלע יחוור צו נח צן ימען וויל קלחן ליה טרווף לך ליתנגןו פלוטויס מירלטן ומילטן חותם נסגדסה: ל'קוניגהו בסודר. ולמהס טוינך נר כי יוקודס נטהול יילך קנייס: ואם ל'ויט. סהו ערך יו"ט ולמהל ישי' הקוליס מסוס מוקה ווינ' לאחונן גמה ליה טרפה נטרפה מהן: געטל

מעצמו והרי לא בית
דידן (דיין דמי פצעין קי'').
** כן נרים גנמי [וילג] יכ הנא נמי
* נילג זע"ל מה הטענו (קי' לת'').
וכו' עד פטור מלשלחה. ממנה ס"כ
למתקנן טעמייה: שלחה חזה
יסולדה נציגו ממכ מקלה הו שוד
רב יסולדה חלמר נצניפה וטקון נגע
ממלחה רב מקלה * חלמר נצניפה
ה-ז' וכייד משלח האם אותו
בכניפה ומפריחאה. ס"כ מ"מ
ואבדה לוקה נוי'. פצעון צ"ל:
ומ"ס ואם מתח קודם להה בחרה
חו"ט מכם מלכות מלךן.
ולמי יודע לנו מהם סכמי' *לייט מאכין

ו- מעצמו והרי לא קיים עשה
ז- אותו מכת מרדות ומשגב

פרק שלשה עשר

א הלוֹקֵחׁ אם על הבנים ושהטה הבשר מותר באכילה ולוקה על שחיטת האם

שני לא תקח האם על הבנים. וכן אם מתה קודם
шибילהנה לוקה. ואם שלילהה אחר שלקהה פטור

ב וכן כל מצוח לא תעשה שניתקה לעשה חייב
לקיים עשה שבה ואם לא קיימו לוקה ג בא

אחד וחטף האם מידו ושליחת שברחה מתחת
עדיו שלא מדעתו לוקה שני שלח תשלח עד שישיבת

הבנייה וקצין אגפיה כדי שלא תעוף ושילוחה משלחה. ואם מתה קודם לזה או ברוחה

שליח האם, אווחז [ה] בכנפיה ומפריחה : שליחתא ועה וחמשה פעםיים חייב לשליח שני שליח תשליח :

הכלל פירך סיועו גזין נגען ומ"ס ולוקה על שחיתות האם וכו' פ' אחר שלקחה פטור וכן כל מצוח לית' שניתקה לעשה וכו'. מכאן נגופו חולון (קמיה) הגוטל לח מעלה הבנייס ר' יוסדה חומר נוקה ומיינ' מצלמת ומכל' מצלמת ולייט נוקה וא' הכללן כל מותן גל' מעטה שיט נס' קוס עטה לח' חייניס עלייה. וכפ' חונ' כן הנקון (טו): ה'ר יומן על גלו' סטיק נטעה ציטול מין גל' ציטול פטור ריש נקיס להל' קיימן וגל' קיימו. ואילך נמידק על דכרי רכינו' נמה כתוב אם לא קיימו לוקה דמותי כר' אל' ועין גמה סכתנמי' זמה' 6' מבל' נערב במלוא (ב'") :

ב גמל את על
ב שרה

מגיד משנה לה"ר יהודה כליז

אלחקה האם ולקחה ושלחה תוך כדי פטור שאע"פ שעבור לאו דלא תקח נתקו הכתוב לעשה שאם עבר על האזהרה וקיינה אח"כ במצבה נפטר ואם לא קיים העשה שבה תוך דמיון אפילו שלחה לאחר זונן וחיבר, ולמאן דתני ביטלו ולא ביטולו ה"ע בטלן חיבר כגון שחחתה רהינו מושב בידים לא ביטולו פטור Nun שלא שחחתה ואפילו ברחה או מתה. זהו סוגיות ההלכה ופוסחה לדעת קצץ מההפרשים. אבל אחרים פרשו לרמאן דתני קיימו ולא קיימו ה"ע בטלן זמן ובכלל עת פטור לא קיימו ממש בדברה או מתה מלאליה חיבר ולא ביטלו והוא ביטולו בידים וחיבר Nun שחחתה, ולמאן דתני ביטלו ולא ביטולו בידים וחיבר Nun לא ביטולו ממש בידים כגן שכרצה או מתה פטור, ורקיל נמא דתני קיימו ולא קיימו. ולפי פירוש זה הכל זמן שכרצה או מתה מלאליה חיבר ואצל שאמ שחחתה אבל אם לקחה וערין היא במשותן היה איננו לוקה והרי יכול לשלחנה וזה רעת רבניו בהלכה ליל ה' כהב למ�לה (א"ד) דאיינו לוקה עד שישחטנה וכותב כאן דאם בחיה או מתה לוקה אבל כל זמן שלא שחחתה וערין היא חייה במשותן לא ברכות וממה אינו לוקה ובמי יכול לומר העשה:

ה' כיצד משלחו וכור'. פולגואה שם דבר יהודה ורב הונא דרי' אמר משלחה ברגלה ורב יهודה אמר מר משלחה בככ匪ה ופסק ריבנ' רבנן יהודה וכן פסק הר' פ' ז' ואיכא בין ר' לה' דאיילו לרב הונא כל שלחה ברגלה אעיפ' שלא פודה עיאידי חיבורו ואם הלכה שי פסיעות או שלש ואח' כל קחה פטור ולרב יהודה אין פטור עד שיאחונה בככ匪ה וישראל והלכה כרב יהודה דהא עבר שמעתיה ונגידיה לההוא גברא: שלחה תחנות ורב', פשוט במשנה כלשהן ובינ'

ה- ז' נמלורה וגתתו צו בזעעה שטענו על הילנו לזכה זו לו קיס כסעה טן;
ד' נטל אם על הבנים וכו'. סס עוזכל וונגדיה לנו יוכלה ומתקין
מכל מודעות:
ה- ז' וכייד משלח וכו'. סס פלונגטו ופקק כלו יוכלה לומל נלטגיא:
שלהחה וחורה וכו'. אס מאניכ בלאדו בביינ:

שנה זה וכיצד משלחה כן. אם כמה משלמה וכו' בן יונה מל' נספחים ופי' רכינו סלהוחה כנסיפה ולס' זל' פילץ נספחים שחלול לנווען כדרכו ונל' יונז כנפה ורביה להיא לנכרי מלטמי' עוזגדל דאסון חתסינו לגביה וטלחח חייניא ביב' יודה משלמה דהויל לטענימה דהomer הין צילום עוף גרגל ע'כ' ולודינו ג'כ' מון קלפי פירוז דרכ' יודה (הו) הייל לטענימה דמתוס דקאנ' כנפה ומל' מושע' בכיניפה בבי' לאטקה מצע'ה האי' צלטמא: שלחה וחורה וכו'. בס

משנה למלך

פ"ג ד ואם מטה קודם זהה וכו' לوكה שהרוי לא קיים עשה שבה. (א"ה עין נדרכי הרכ' סמאנצ'ר ז"ל פיק' מ"י מקלום פ"ז)

הגחות מימוניות

מלה מומלץ שחת להלן. ותוקן' כמנו נסם כיינו יעכג מקורגייל' כי נומוקפהול (קפס"ג) מפלוטס צומן סלון לו רויום כגון יוס הכהלויס חסל לביות גאנז בז'רנו הולגרט פונטנזה צ'רל' גראן דה-טירני גראן דה-

והרא"ש, וכן סתם המחבר בשו"ע שם סע"ד "צורך לשלוח האם עד שתחזא מחתה ידו ואח"כ יקח את הבנים, ואם רוצה להחותן כנפיה קודם ישילחנה כדי שלא תוכל לטרוף ויקחנה אינו רשאי אלא ישילחנה מיר עם כנפיה כדי שתוכל לפרק כר"ע ע"ב. וקשה טובא שלא העיר הב"י שהרמב"ם פליג על רשי"ו והרא"ש, וגם קשה במא שסתם בשו"ע כלשון הטור כסדרך המחבר חמיר להעתיק דבריו הרמב"ם, ובפרט כשיש נפק"מ לדינא אם מקיים מצות השילוח ע"י הפחה בעלמא בלי לאוחזה بيדו קודם השלוח, וכבר עמד בזה בשו"ת כפי אהרן (עוריאל, ח"ב יו"ד סי' י) ע"ש, ולפמ"ש במעשה רוקח ודמש"א הניל שהרמב"ם אינו חלוק עם רשי"ו ישא"ר, ATI ספר.

והנה הרשב"א בתשו"א (ח"א סי' יח) העתיק דבריו הרבי בן פלט שכח שאין מברכים על שליח הקן משומש שהוא לאו הנתקע לעשה, שכן תחילת לתפוס את האם ורק אח"כ משלחה, ולכארוי משמעו מזה דס"ל דמצות שלוחה אינה מתקינה אלא במא שאוחזה בכנפיה קודם השלוח ולא סגי לגרשא עד שתתרבה, וכפשת"י דהרמב"ם והריב"ף הניל. מיهو כבר כתוב בברכ"י ריש סי' רצב (סק"א) דיל' שאין כונתם דצורך לתופשה קודם שמשלחה כדי לקיים המצווה, אלא ר"ל כיון דבמוצה איכה אופן ריש עבריה, לא פלוג רכנן, ובכל אופן אין מברכין, וכמו שכותב הרבי בן פלט שם בהדריא לעניין גירושין עי"ש, וא"כ אין ראי' מדברי הרשב"א, וכן מפרש בשו"ת בנין ציון (החדשנות, סי' יד) וגם בזה כבר עמד בשו"ת כפי אהרן (שם).

ולдинא, הנה בתשו"ח תחס"ס (שם) משמע שחוושש לדעת הרמב"ם, וכן בעrho"ש (סע"ו) כתוב דלשון שליח הוא בידו דוקא שיאחזנה ויפריחנה, אבל אם נתן עליה קול ופרחה מחמת הקול לא עשה המצווה כלל עי"ש, אך רהית השו"ע משמע דא"צ לאוחזה כלל, אלא כל שגרשה עד שפרחה ג"כ טגי, וכ"כ בשו"ת בנין ציון (שם) "זוכרוני שפעם א' שאלתי לאדם"ו הגאון מו"ה אברם בинг זצ"ל אין יקיים מצות שלוח הקן והי' דעתך שיגביה האם מעל הבנים ויפריח אותה, והשיב לי שאסור לעשות כן דמיד כשלוקח אותה עובר בלאו דלא תחק האם על הבנים אלא שצורך לגרש אותה מעל הקן עד שתפרח" ע"כ, ובשו"ת מענה אליו להגאון האדר"ת (סי' כג) העתיק דברי הבנין ציון ומפרש עפ"ז הא דאמר שמואל לר' יהודה (שם קמ"ב) זיל טרוף און דליתגבחו וקיניהו עי"ש [ובחת"ס (שם) כבר עמד בזה וכותב ליישב דברי הגמ' אליבא הרמב"ם ע"ש, וע"ע חז"א (יו"ד סי' קעה סק"ב) מ"ש בזה], וע"ע ש"ת תורה לשמה (סי' רעה) שכותב דמי שפתח את פתח הלול ועי"ז נפחדה העוף וברחה ופרחה מאייה, נתקיים בהכי מצות שלוח הקן [ומדבריו שם משמע דס"ל שגם להרמב"ם דין הaci], וזה החולו"א (שם) "ואין נפקותה אם לוקחה ביד על מנת לשולחה או שmagorsha עד שתתרבה" ע"כ, וכ"ה דעת הרבה מגודלי הפוסקים וכו' שהובא בספר שליח לידי הגאון" וינברגע לרשותה"א (דין שלוח הקן סע"ה, ובחרחכ דבר שם), וכן ראייתו כ"פ אצל מ"ר שליט"א כשקיים מצות שלוח הקן, שהפחה ושלחה ע"י הכאה סמוך لكن וכדו' בלי לאוחזו בה.